

Sygnatura akt XII C 1098/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Taront

Protokolant: p.o. stażysty Krzysztof Pawlak

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa I. K.

przeciwko Gminie M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 109.222,40 zł (sto dziewięć tysięcy dwieście dwadzieścia dwa złote 40/100) wraz z odsetkami ustawowymi:

- a) od kwoty 10.314,72 zł od dnia 2 stycznia 2008r. do dnia zapłaty,
- b) od kwoty 2.211,60 zł od dnia 2 stycznia 2011r. do dnia zapłaty,
- c) od kwoty 29.680,50 zł od dnia 2 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,
- d) od kwoty 11.645,76 zł od dnia 2 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,
- e) od kwoty 12.908,50 zł od dnia 2 stycznia 2013r. do dnia zapłaty,
- f) od kwoty 24.210,90 zł od dnia 2 stycznia 2013r. do dnia zapłaty,
- g) od kwoty 3.701,81 zł od dnia 2 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,
- h) od kwoty 14.548,61 zł od dnia 2 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

1. Kosztami procesu obciąża pozwaną w całości z tego względu zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.462 zł tytułem kosztów sądowych oraz kwotę 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powódki.

SSO Maria Taront

UZASADNIENIE

Powódka I. K. wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy M. kwoty 109.222,40 zł tytułem niewypłaconych dotacji na uczniów faktycznie uczęszczających do prowadzonych przez nią szkół wraz z odsetkami ustawowymi:

- a) od kwoty 10.314,72 zł od dnia 2 stycznia 2008r. do dnia zapłaty,
- b) od kwoty 2.211,60 zł od dnia 2 stycznia 2011r. do dnia zapłaty,
- c) od kwoty 29.680,50 zł od dnia 2 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,

- d) od kwoty 11.645,76 zł od dnia 2 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,
- e) od kwoty 12.908,50 zł od dnia 2 stycznia 2013r. do dnia zapłaty,
- f) od kwoty 24.210,90 zł od dnia 2 stycznia 2013r. do dnia zapłaty,
- g) od kwoty 3.701,81 zł od dnia 2 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,
- h) od kwoty 14.548,61 zł od dnia 2 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w okresie od 2003 do 2013 roku prowadziła na terenie gminy M. dwie szkoły niepubliczne o uprawnieniach szkoły publicznej tj. Katolicką Szkołę Podstawową im. J. P. II oraz (...) im. J. P. II. W powyższym okresie powódka otrzymywała dotacje na uczniów od Gminy M.. Jednakże dotacja nie była wypłacana powódce na wszystkich uczniów faktycznie uczęszczających do szkół powódki, a jedynie na liczbę uczniów prognozowaną na dzień 30 września roku poprzedzającego dany rok.

Swoje roszczenie powódka wywodziła z treści art. 90 ust. 2a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), który stanowi, że dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego, o której mowa w ust. 1 i 2, pod warunkiem że osoba prowadząca szkołę poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji.

Powódka domagała się zapłaty za okres 10 lat wstecz od dnia wniesienia pozwu, mając na względzie dziesięcioletni okres przedawnienia roszczeń tego rodzaju, powołując przy tym wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 531/13, który przesądzał, iż dotacje dla niepublicznych szkół ponadgimnazjalnych o uprawnieniach szkół publicznych nie mają charakteru świadczeń okresowych w rozumieniu art. 118 k.c.

Żądanie odsetkowe powódka uzasadniła w ten sposób, że jej zdaniem, świadczenie winno zostać wypłacone przez pozwaną po upływie danego roku kalendarzowego. Stąd też powódka domagała się odsetek za kolejne lata po upływie roku kalendarzowego.

Pozwana Gmina M. domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczeń powódki, w szczególności wskazanych w punktach 1 a, b, c, d pozwu. Zdaniem pozwanej, powołany przez powódkę w treści pozwu wyrok Sądu Najwyższego o sygn. akt IV CSK 531/13 nie rozstrzyga tej kwestii jednoznacznie.

Pozwana podkreśliła, że żądanie powódki jest związane w wypłatą dotacji oświatowej, będącą świadczeniem związanym z realizacją zadania własnego gminy, które nie ma charakteru odszkodowania.

Jak wskazała pozwana, Gmina M. wypłacała dotacje dla Katolickiej Szkoły Podstawowej im. J. P. II w M. oraz Katolickiego Gimnazjum im. J. P. II w M. na podstawie obowiązujących w czasie funkcjonowania w tym okresie na terenie Gminy M. Uchwały Rady Miejskiej w M. w sprawie ustalania trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli prowadzonych przez osoby prawne i fizyczne, dla niepublicznych przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego, dla niepublicznych szkół o uprawnieniach szkół publicznych prowadzonych na terenie Gminy M. oraz ustalania trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania (Uchwała nr LVI/385/10 oraz nr XL/278/13). W treści tychże uchwał zostały określone zasady udzielania dotacji, które były przekazywane

z budżetu Gminy M.. § 5 uchwały nr LVI/385/10 Rady Miejskiej w M. nakładał na podmiot prowadzący szkołę obowiązek złożenia w terminie do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji, informacji o planowanej liczbie uczniów. Na tej podstawie Burmistrz Gminy M. planował wysokość dotacji na rok następny dla niepublicznych szkół działających na terenie Gminy. Ponadto ww. uchwały zawierały zapis, że „Łączna kwota dotacji dla szkół niepublicznych nie może być większa od kwoty wynikającej z liczby uczniów przyjętej do naliczania części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Gminę M.”. Zdaniem pozwanej, powyższy zapis determinował maksymalną kwotę, która mogła zostać wypłacona z budżetu Gminy w danym roku. (k. 233-239)

W dalszym toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 2003 do końca sierpnia 2013r. powódka prowadziła dwie szkoły niepubliczne o uprawnieniach szkół publicznych:

- Katolicką Szkołę Podstawową im. J. P. II w M.,
- (...) im. J. P. II w M..

Okoliczności bezsporne.

Dowód: zaświadczenie Kuratora Oświaty w P. z dnia 4 czerwca 1992r. – k. 39, zaświadczenie Burmistrza Gminy M. z dnia 28 czerwca 1998r. – k. 40, zeznania świadka J. K. (1) – k. 331, zeznania świadka W. K. – k. 331.

W latach 2003-2013 Gmina M. wypłacała dotacje dla Katolickiej Szkoły Podstawowej im. J. P. II w M. oraz Katolickiego Gimnazjum im. J. P. II w M. na podstawie obowiązujących w czasie funkcjonowania w tym okresie na terenie Gminy M. Uchwały Rady Miejskiej w M. w sprawie ustalania trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli prowadzonych przez osoby prawne i fizyczne, dla niepublicznych przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego, dla niepublicznych szkół o uprawnieniach szkół publicznych prowadzonych na terenie Gminy M. oraz ustalania trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania:

- Uchwały Rady Miejskiej w M. z dnia 28 grudnia 2007r. nr XIII/139/07,
- Uchwały Rady Miejskiej w M. z dnia 25 lutego 2010r. nr LVI/385/10,
- Uchwały Rady Miejskiej w M. z dnia 27 lutego 2013r. nr XL/278/13.

W treści tychże uchwał zostały określone zasady udzielania dotacji, które były przekazywane z budżetu Gminy M.. W § 5 uchwały nr LVI/385/10 Rady Miejskiej w M. nałożono na podmiot prowadzący szkołę obowiązek złożenia w terminie do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji, informacji o planowanej liczbie uczniów. Na tej podstawie Burmistrz Gminy M. planował wysokość dotacji na rok następny dla niepublicznych szkół działających na terenie Gminy. Ponadto ww. uchwały zawierały zapis:

„Łączna kwota dotacji dla szkół niepublicznych nie może być większa od kwoty wynikającej z liczby uczniów przyjętej do naliczania części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Gminę M.”.

Powyższy zapis został zniesiony uchwałą nr XXII/156/15 Rady Miejskiej w M. z dnia 26 listopada 2015r.

Gmina M. dokonywała wypłat dotacji na uczniów zadeklarowanych w zgłoszeniu składanym przez powódkę do dnia 30 września roku poprzedzającego wypłatę dotacji. Jeżeli uczniów faktycznie uczęszczających do szkół powódki było więcej niż wynikało to z deklaracji z września, pozwana Gmina wypłacała jedynie dotacje na liczbę prognozowaną. Jeżeli uczniów było mniej niż w prognozie z września, pozwana wypłacała dotację w takiej liczbie, jak liczba uczniów faktycznie uczęszczających do szkoły.

Od stycznia do grudnia powódka była zobowiązana składać pozwanej comiesięczną deklarację o rzeczywistej liczbie uczniów. Powódka wywiązywała się z tego obowiązku.

Dowód: Uchwała Rady Miejskiej w M. nr XXIII/139/07 z dnia 28 grudnia 2007r. – k. 43-45, Uchwała nr LVI/385/10 Rady Miejskiej w M. z dnia 25 lutego 2010r. – k. 46-49, Uchwała nr XL/278/13 Rady Miejskiej w M. z dnia 27 lutego 2013r. – k. 50-52, Uchwała nr XXII/156/15 Rady Miejskiej w M. z dnia 26 listopada 2015r. – k. 53-56., zeznania świadka L. B. (1) – k. 345, zeznania świadka M. K. – k. 344, zeznania świadka W. K. – k. 331.

W związku z działalnością Katolickiego Gimnazjum im. J. P. II pozwana nie wypłaciła powódce dotacji:

- 1) w 2007r. dotacji na 38 uczniów faktycznie pobierających naukę w ww. szkole, przy czym ustalona kwota dotacji wynosiła 271,44 zł na jednego ucznia, co daje kwotę 10.314,72 zł
- 2) w 2010r. dotacji na 5 uczniów faktycznie pobierających naukę, przy czym kwota dotacji wynosiła 442,32 zł na jednego ucznia, co daje kwotę 2.211,60 zł,
- 3) w 2011r. dotacji na 50 uczniów faktycznie pobierających naukę, przy czym kwota dotacji wynosiła 593,61 zł na jednego ucznia, co daje kwotę 29.680,50 zł,
- 4) w 2012r. dotacji na 25 uczniów faktycznie pobierających naukę, przy czym kwota dotacji wynosiła 516,34 zł na jednego ucznia, co daje kwotę 12.908,50 zł,
- 5) w 2013r. dotacji na 7 uczniów faktycznie pobierających naukę, przy czym kwota dotacji wynosiła 528,83 zł na jednego ucznia, co daje kwotę 3.701,81 zł,

Dowód: rozliczenie udzielonej w 2007r. dotacji dla niepublicznego gimnazjum, wniosek o udzielenie dotacji - k. 62-76, rozliczenie udzielonej w 2010r. dotacji dla niepublicznego gimnazjum, wniosek o udzielenie dotacji - k. 77-90, rozliczenie udzielonej w 2013r. dotacji dla niepublicznego gimnazjum, wniosek o udzielenie dotacji - k. 118-128, rozliczenie udzielonej w 2011r. dotacji dla niepublicznego gimnazjum, wniosek o udzielenie dotacji - k. 91-102, rozliczenie udzielonej w 2012r. dotacji dla niepublicznego gimnazjum, wniosek o udzielenie dotacji - k. 104-116.

W związku z działalnością Katolickiej Szkoły Podstawowej im. J. P. II pozwana nie wypłaciła powódce:

- 1) w 2011r. dotacji na 21 uczniów faktycznie pobierających naukę, przy czym kwota dotacji wynosiła 554,56 zł na jednego ucznia, co daje kwotę 11.645,76 zł,
- 2) w 2012r. dotacji na 49 uczniów faktycznie pobierających naukę, przy czym kwota dotacji wynosiła 494,10 zł na jednego ucznia, co daje kwotę 24.210,90 zł,
- 3) w 2013r. dotacji na 31 uczniów faktycznie pobierających naukę od stycznia do lipca, przy czym kwota dotacji wynosiła 494,10 zł na jednego ucznia za styczeń i luty i kwota 469,31 zł za pozostałe miesiące, co daje kwotę 14.548,61 zł (powódka przyjęła niższą stawkę),

W przygotowywanych przez pozwaną dokumentach rozliczenia dotacji w jednej kolumnie wskazywano liczbę uczniów według sprawozdania Systemu Informacji Oświatowej (...) oraz faktyczną liczbę uczniów w pierwszym dniu każdego miesiąca.

Dowód: rozliczenie udzielonej w 2011r. dotacji dla niepublicznej szkoły podstawowej, wniosek o udzielenie dotacji – k. 130-143), rozliczenie udzielonej w 2012r. dotacji dla niepublicznej szkoły podstawowej, wniosek o udzielenie dotacji – k. 159-167, rozliczenie udzielonej w 2012r. dotacji dla niepublicznej szkoły podstawowej, wniosek o udzielenie dotacji – k. 144-157.

Powódka zwróciła się do Ministerstwa Edukacji Narodowej z pytaniem dotyczącym wysokości dotacji dla niepublicznej szkoły o uprawnieniach szkoły publicznej.

W piśmie z dnia 31 stycznia 2013r. Departamentu (...) z Samorządem terytorialnym Ministerstwa Edukacji Narodowej wyjaśniono, że wysokość rat dotacji przekazywanych w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy szkoły lub placówki powinna wynikać z jednoznacznie określonej, zgodnie z przepisami art. 90 ustawy o systemie oświaty, przez organ stanowiący, wysokości dotacji przypadającej na jednego ucznia i rzeczywistej liczby uczniów w szkole otrzymującej dotację. W dalszej części wyjaśniono, że przepisy ustawy o systemie oświaty w sposób jednoznaczny wiążą wysokość udzielanej dotacji z rzeczywistą liczbą uczniów („dotacje przysługują na każdego ucznia”), a jedynym warunkiem uzyskania uprawnienia do otrzymania dotacji jest podanie organowi właściwemu do udzielania dotacji planowanej liczby dzieci w określonym terminie. Ww. przepisy o systemie oświaty w sposób jednoznaczny wskazują, że dotacja przysługuje na „każde” dziecko.

Dowód: pismo Departamentu (...) z Samorządem Terytorialnym Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 31 stycznia 2013r. – k. 41-42.

W dniu 24 listopada 2015r. powódka wysłała pozwanej Gminie M. wezwanie do zapłaty kwoty 107.327,29 zł w terminie 14 od dnia otrzymania wezwania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 24 listopada 2015r. – k. 169, zeznania świadka M. K. – k. 344, .

Powódka prowadziła w M. także liceum, na które otrzymywała dotacje ze Starostwa Powiatowego. Były one wypłacane według faktycznej liczby uczniów.

Od września 2013r. powódka prowadzi obie placówki oświatowe w P.. Gmina M. P. wypłaca powódce dotacje według liczby uczniów faktycznie uczęszczających do szkoły prowadzonych przez powódkę.

Dowód: zeznania świadka W. K. – k. 331.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty, zeznania świadków i stron.

Zgromadzone w sprawie dokumenty w większości nie były kwestionowane przez strony, ani nie wzbudziły wątpliwości Sądu. Sąd uznał, zatem za wiarygodne wszystkie powołane wyżej dokumenty urzędowe i dokumenty prywatne, znajdujące się w aktach sprawy. Autentyczność dokumentów prywatnych i urzędowych, jak również prawdziwość treści dokumentów urzędowych nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania w oparciu o treść art. 232 k.p.c. w zw. z art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c., a i Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby uczynić to z urzędu. Tym samym okazały się one istotne dla potrzeb rozstrzygnięcia tego sporu. Żadna ze stron nie kwestionowała ponadto treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, co zezwoliło na potraktowanie tych kopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. K., córki powódki, nauczycielki w szkołach powódki w M. (k. 331) oraz świadka J. K. (1) (k. 331), męża powódki, dyrektora szkoły w M.. Świadcowie w swoich zeznaniach w sposób rzeczowy i obiektywny przedstawili zasady przyznawania dotacji przez Gminę M. na uczniów uczęszczających do szkół prowadzonych przez powódkę. Ich zeznania korespondowały z dokumentami zaoferowanymi przez powódkę, a także z zeznaniami pozostałych świadków i zeznaniami samej powódki, które nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem zgodne były z dokumentami zebranymi w sprawie, które zdaniem Sądu były zasadniczą podstawą dokonanych w sprawie ustaleń.

Świadcowie -J. K. (2) (k. 331-332), pracownik Urzędu Miasta M., audytor wewnętrzny, M. K. (k. 344), były kierownik referatu oświaty w Urzędzie Miasta w M. w latach 2004-2015, L. B. (2) (k. 345), pracownik referatu oświaty w Urzędzie Miasta w M., przedstawili okoliczności wypłacania dotacji na rzecz powódki przez pozwaną i zasady, jakimi kierowali się pracownicy pozwanej. Zeznania te okazały się wiarygodne i należało je ocenić jako wiarygodny materiał dowodowy.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki okazało się zasadne w całości.

Swoje roszczenie powódka wywodziła z treści art. 90 ust. 2a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), zgodnie z którym dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego, o której mowa w ust. 1 i 2, pod warunkiem że osoba prowadząca szkołę poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. Dotacje te są przekazywane w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy szkoły lub placówki (art. 90 ust. 3c ww. ustawy). Artykuł 90 ust. 4 tej ustawy stanowi, iż organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji oraz tryb i zakres kontroli prawidłowości ich wykorzystywania, uwzględniając w szczególności podstawę obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji. Na podstawie delegacji zawartej w tym ostatnim przepisie wydane powinny zostać uchwały organów samorządu terytorialnego w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych wpisanych do ewidencji prowadzonej przez miasto lub gminę. Takie też uchwały zostały podjęte, co nie było przez żadną ze stron kwestionowane.

Powódka w niniejszym postępowaniu w istocie domagała się ustalenia, w jakiej kwocie powinno nastąpić wypłacenie jej dotacji z uwagi na liczbę uczniów w poszczególnych szkołach przez nią prowadzonych w latach 2007-2013. Rzeczą Sądu było zatem ustalenie, w jakich kwotach te dotacje powinny zostać wypłacone, i czy organy samorządu terytorialnego zasadnie dokonały wypłaty w mniejszej wysokości.

W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, iż powódce przysługuje roszczenie o zapłatę (uzupełnienie) dotacji udzielanej na podstawie art. 90 ust. 2a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, a roszczenie to może być dochodzone przed sądem powszechnym (zob. m.in. wyrok Sąd Najwyższego z dnia 4 września 2008 r. IV CSK 204/08, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2007 r. IV CSK 312/06, postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. z dnia 4 listopada 2009 r. IV SA/WR 515/09).

Kwestią o doniosłym znaczeniu w niniejszym procesie był podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczeń powódki. Świadczenie w postaci dotacji udzielanej szkole niepublicznej przez jednostkę samorządu terytorialnego mogłoby bowiem zostać potraktowane jako świadczenie okresowe, ulegające przedawnieniu w trzyletnim terminie, stosownie do art. 118 k.c. Powyższe zagadnienie było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, którego zapatrywanie przyjęte w wyroku z dnia 22 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 531/13 (Legalis nr 1061893), iż dotacje dla niepublicznych szkół ponadgimnazjalnych o uprawnieniach szkół publicznych, przewidziane w art. 90 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), nie mają charakteru świadczeń okresowych w rozumieniu art. 118 KC., Sąd w sprawie niniejszej podziela. Przekonująca jest argumentacja przytoczona w uzasadnieniu tegoż wyroku, iż „dotacje dla niepublicznych szkół ponadgimnazjalnych z uprawnieniami szkół publicznych są świadczeniami jednorazowymi, ponieważ ich wysokość jest określona bez odwoływania się do elementu czasu. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że, zgodnie z art. 90 ust. 3c OświatU, dotacje są przekazywane na rachunek szkoły w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca, a część za grudzień w terminie do dnia 15 grudnia, gdyż jest to tylko określenie sposobu spełnienia świadczenia jednorazowego”. Przyjmując zatem powyższą argumentację, Sąd uznał, iż roszczenie powódki o wyrównanie dotacji ulega przedawnieniu w terminie 10-letnim, co czyni bezprzedmiotowym zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną.

W dokonanej na podstawie powyższych ustaleń ocenie prawnej dochodzonego roszczenia Sąd podzielił stanowisko powódki, co do niezgodności naliczenia należnej jej dotacji z art. 90 ust. 2 a ustawy o systemie oświaty. Za

nieprawidłowe uznał uwzględnienie przy wyliczeniu dotacji szacunkowej liczby uczniów prognozowanej przez powódkę w zestawieniach dostarczanych pozwanej do dnia 30 września roku poprzedzającego rok wypłaty dotacji, gdy jego podstawą powinny być jedynie rzeczywista liczba uczniów uczęszczających do szkół prowadzonych przez powódkę. Wprowadzone uchwałami Rady Miejskiej w M. ograniczenia przyznawanych dotacji były sprzeczne z postanowienia przytoczonego na wstępie art. 90 ust. 2 a ustawy o systemie oświaty. We wskazywanym powyżej przepisie art. 90 ust. 2a ustawy o systemie oświaty, określone zostały dotacje, ich wysokość (wysokość subwencji ogólnej, o której mowa w ww. przepisie określana jest każdorazowo w drodze rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej), a także komu one przysługują i przy spełnieniu jakich warunków konieczna jest ich wypłata. Sąd podziela wyrażone w judykaturze stanowisko, uznające, iż omawiany przepis art 90 ust. 2a ustawy o systemie oświaty stanowi dostateczną podstawę prawną roszczenia o zapłatę należnej niepublicznej szkole dotacji. Wspomniany przepis określa bowiem w sposób jasny i bezwarunkowy, kto jest dłużnikiem (właściwa jednostka samorządu terytorialnego), kto zaś wierzycielem (osoba prowadząca szkołę niepubliczną) a także w jakiej wysokości, świadczenie się należy (na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymanej przez jednostkę samorządu terytorialnego) i od spełnienia jakich przesłanek wypłacenie dotacji jest uzależnione (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2007 r. III CZP 88/07). Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że art. 90 ust. 4 ustawy o systemie oświaty nie nadaje uprawnienia organom stanowiącym rady gminy do wskazania w uchwale dodatkowych kryteriów przyznania dotacji szkole (por. wyrok NSA w W. z dnia 12 maja 2010 r., I OSK 672/10). Zgodnie z ugruntowanym w judykaturze i doktrynie stanowiskiem, z przepisu art. 178 ust. 1 Konstytucji, który stanowi, iż sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom, wynikają dla sądów uprawnienia do samodzielnej oceny i ustalenia zgodności podstawowych aktów normatywnych z ustawami, przy okazji rozpatrywania spraw cywilnych, karnych i innych, a w razie stwierdzenia ich niezgodności z ustawami, odmowy ich zastosowania w konkretnej sprawie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 r., V KK 41/05, OSNKW rok 2005, nr 9, poz. 83, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2011 r., II CNP 11/11). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 czerwca 1993 r., III KRN 100/93 (OSNKW rok 1993, z. 9-10, poz. 62) stwierdził, że sądy nie mogą wprawdzie generalnie kwestionować mocy wiążącej uchwały organu samorządowego, jednakże sądom wolno odmówić jej zastosowania, jeżeli stwierdzą, że została ona wydana z przekroczeniem ustawowego upoważnienia. W świetle powyższego Sąd ma możliwość pominięcia uchwały samorządu terytorialnego i ma możliwość dokonania samodzielnych wyliczeń należnych dotacji.

Mając na względzie powyższe, Sąd jako nieuzasadnione ocenił zatem pomniejszenie dotacji na niepubliczne szkoły prowadzone przez powódkę w oparciu o postanowienia tychże aktów prawa miejscowego:

– w przypadku Katolickiego Gimnazjum im. J. P. II w 2007r. o kwotę 10.314,72 zł, w 2010r. o kwotę 2.211,60 zł, w 2011r. o kwotę 29.680,50 zł, w 2012r. o kwotę 12.908,50 zł, w 2013r. o kwotę 3.701,81 zł,

- w przypadku Katolickiej Szkoły Podstawowej im. J. P. II w 2011r. o kwotę 11,645,76 zł, w 2012r. o kwotę 24.210,90 zł, w 2013r. o kwotę 14.548,61 zł.

Podkreślić w tym miejscu należy, że powyższe kwoty wynikają nie tylko z informacji o liczbie uczniów na pierwszy dzień miesiąca, które powódka przedstawiała pozwanej, ale także z dokumentów rozliczenia dotacji, które były sporządzane przez pozwaną. W dokumentach tych każdorazowo ujmowano liczbę uczniów według sprawozdania Systemu Informacji Oświatowej ((...)) oraz faktyczną liczbę uczniów w pierwszym dniu miesiąca, przy czym pozwana dokonywała wypłaty dotacji w oparciu o pierwszą z tych pozycji. Powyższe zatem wskazuje, iż pozwanej znana była rzeczywista liczba uczniów uczęszczających do szkół prowadzonych przez powódkę. Nie bez znaczenia jest okoliczność, iż pozwana wypłacała dotacje na liczbę uczniów ujętą w prognozie z września wtedy, kiedy liczba ta była mniejsza od uczniów faktycznie uczących się w szkołach powódki. Natomiast w tych latach, gdy uczniów rzeczywiście uczęszczających do szkół powódki było mniej niż w prognozie z września, pozwana wypłacała dotację w takiej liczbie, jak liczba uczniów faktycznie uczęszczających do szkoły.

Mając na względzie powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 109.222,40 zł. (punkt w wyroku)

O odsetkach ustawowych za opóźnienie rozstrzygnięto, mając na względzie przepis art. 481 § 1 k.c., zasądzając je, zgodnie z żądaniem powódki, każdorazowo od dnia 2 stycznia roku następującego po roku, w którym pozwana zalegała z zapłatą świadczenia na rzecz powódki.

O kosztach niniejszego postępowania Sąd orzekł, mając na względzie przepis art. 98 k.p.c. i zgodnie z wyrażoną tam zasadą odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik postępowania, uznając, że pozwana przegrała proces w całości. Na koszty postępowania w niniejszej sprawie składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 5.462 zł, poniesiona w całości przez powódkę, a nadto koszty zastępstwa procesowego każdej ze stron w kwotach po 7.217 zł, ustalone w oparciu o 2 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 1804). Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki powyższe kwoty tytułem kosztów procesu. (punkt 2 wyroku)

SSO Maria Taront

ZARZĄDZENIE

1. Notować uzasadnienie,
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej,
3. Z apelacją lub za 14 dni.

P., dnia 15 stycznia 2018r. SSO Maria Taront